

POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI-Motor Lublin S.A.

1. Wstęp

Mając świadomość, że na Klubie jako Fundatorowi Akademii Piłkarskiej Motoru Lublin spoczywa szczególna rola, polegająca na tym, aby prawa dziecka w Akademii, piłce nożnej były znane i przestrzegane. Staramy się sukcesywnie wdraża i rozwija strategie wspierania rozwoju dzieci i młodzieży w sporcie. Dzieci jako nieletnim należy szczególna opieka i ochrona. Dokładamy wszelkich starań, aby środowisko naszej akademii było bezpieczne, przyjazne dla wszystkich niezależnie od płci, wieku, pochodzenia etnicznego i podłoża społecznego, religii, poziomu sprawności i umiejętności sportowych.

2. FORMY NADUŻYĆ:

Przemoc fizyczna -może przejawiać się m.in. w uderzeniu, potrząsaniu, szczypaniu, gryzieniu, pododuszaniu lub innym działaniu, które powoduje obrażenia fizyczne, pozostawia ślady lub powoduje ból.

Przykłady w piłce nożnej:

- uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu;
- popychanie;
- zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób.

Wykorzystywanie seksualne- to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem. Niedopuszczalne jest także robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieci, angażowanie dzieci w oglądanie takich zdjęć lub czynności seksualnych oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego. Nawet jeśli osoba poniżej 18

roku życia wyraża zgodę na czynność seksualną, to nadal zachowanie spełnia przesłanki wykorzystywania.

Przykłady w piłce nożnej:

- fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni;
- rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem/zawodniczką;
- komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta” fizycznie dziewczynka grająca w piłkę nożną;
- wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza potrzeby gry, twierdząc, że służy to dobru zawodnika/zawodniczki.

Przemoc emocjonalna -gdy osoba dorosła nieustannie krytykuje

dziecko, grozi mu lub je wyklucza z pewnych aktywności, obniżając jego poczucie wartości. Trener, opiekun to osoby znaczące w życiu dziecka, będące dla niego autorytetem sportowym i wzorem zachowania. Krytyka nie jest zabroniona. Krytyka jest ważna dla nauki, rozwoju i doskonalenia dzieci. Podobnie, żarty i śmiech pomagają tworzyć więzi między ludźmi i poczucie wspólnoty. Różnica pomiędzy przemocą psychiczną, a krytyką polega na tym, iż w przemocy psychicznej wykorzystanie emocjonalne idzie za daleko. Krytyka przestaje być motywująca, a żarty nie są śmieszne. Przemoc emocjonalna może ranić i powodować szkody, podobnie jak przemoc fizyczna.

Przykłady w piłce nożnej:

- krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego;
- naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników/zawodniczek;
- faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone.

Zaniedbanie - gdy dorosły nie zapewnia wystarczającego wsparcia

emocjonalnego lub umyślnie i konsekwentnie nie zwraca uwagi na dziecko. Zaniedbanie występuje również wtedy, gdy nie zapewnia się dziecku realizacji podstawowych potrzeb, np. nie otrzymuje wystarczającej ilości jedzenia, ubrania, opieki medycznej lub nadzoru.

Przykłady w piłce nożnej:

- brak wiedzy opiekunów, gdzie znajdują się dzieci podczas obozów piłkarskich
- lub meczów wyjazdowych;
- niezapewnienie napojów lub niepozwalanie dzieciom na zaspokojenie
- pragnienia podczas treningu w upalny dzień;
- w celu dojazdu dzieci na rozgrywki, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa.

Prześladowanie-akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą pochodzić także od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często jest nazywana prześladowaniem. Prześladowanie może przybierać różne formy. Obejmuje działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzenia lub kradzież mienia, aktywność online, takie jak obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, akty słowne, takie jak przezywanie. Prześladowanie może być oparte na kryterium płci, pochodzenia etnicznego, seksualności, niepełnosprawności lub poziomie umiejętności sportowych.

3. Jak rozpoznać nadużycie?

- a) Nie należy bagatelizować znaków, które wysyła dziecko, na przykład, gdy dziecko:
1. ma niewyjaśnione obrażenia fizyczne, w tym siniaki i rany, takie jak oparzenia papierosem, blizny po samookaleczeniu lub ból podczas chodzenia;
 2. cierpi na niewyjaśnione i często powracające choroby np. zaburzenia żołądkowe, trudności z jedzeniem;

3. nagle zmienia zachowanie lub nastrój, np. staje się agresywne, wycofane lub nieśmiałe;
4. unika pewnych sytuacji lub osób;
5. staje się bardzo skryte np. przestaje dzielić się tym, co dzieje się w jego życiu lub nagle milknie, kiedy pojawiają się dorośli;
6. stale mówi o sobie źle, np. że jest bezwartościowe lub bezużyteczne;
7. wydaje się być odizolowane lub nie integruje się z innymi w zespole;
8. mówi, że ono lub jego koledzy z drużyny są wykorzystywani lub krzywdzeni. Nie należy bagatelizować znaków w zachowaniu dorosłych, np. trenera lub opiekuna, które to zachowania zostaną zaobserwowane lub zasłyszane.

b) Szczególną uwagę należy zwrócić, gdy trener lub opiekun:

1. wyróżnia jedno lub więcej dzieci, zarówno faworyzując, jak i karząc;
2. dąży do osiągnięcia wyniku, nie zważając na to, czy dziecko jest szczęśliwe i ma dobre samopoczucie;
3. wyraża się negatywnie i krytycznie wobec dziecka;
4. używa nieodpowiedniego języka, np. omawia wygląd fizyczny dziewcząt w sposób seksualny;
5. używa wulgaryzmów w obecności dzieci;
6. nie przejmuje się dziećmi, tym, co robią lub gdzie przebywają;
7. nie postępuje zgodnie z wytycznymi i kodeksami postępowania, m.in. kodeksem dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi.

4. PODSTAWY PRAWNE

Niniejsza Polityka Bezpieczeństwa Dzieci stanowi uniwersalny zbiór zasad, narzędzi i procedur postępowania w celu ograniczenia nadużyć wobec dzieci, a w przypadku ich wystąpienia powzięcia odpowiednich środków. Pomimo, iż dokument ten odwołuje się do wielu aspektów, nie sposób wymieniwać wszystkich okoliczności, które wymagają uwrażliwienia trenerów i opiekunów na bezpieczeństwo dziecka. Z tego powodu, przy podejmowaniu decyzji w każdej sytuacji z udziałem dziecka, która w

niniejszym dokumencie nie została opisana, dobro dziecka powinno stanowić decydujące kryterium oceny. Zasada dobra dziecka oznacza, że wszystkie decyzje i działania muszą być podejmowane z uwzględnieniem szeroko pojętego interesu dziecka. Interes dziecka powinien być nadrzędny, wymagający priorytetowego traktowania w porównaniu z interesem innych osób fizycznych i prawnych

a) Prawo międzynarodowe

- Konwencja o prawach dziecka ONZ;
- Europejska Karta Społeczna;
- Konwencja Rady Europy.
- Prawo Unii Europejskie
- Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
- Biała Księga na temat sportu;
- Konkluzje Rady (UE);
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO).

b) Prawo krajowe

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i polskie ustawodawstwo, a także
- ratyfikowane umowy międzynarodowe;
- Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka;
- Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz ustawa systemie oświaty;
- Ustawa o sporcie;
- Kodeks karny oraz ustawa o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym;
- inne ustawy w tym ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii.

c) Wewnętrzne przepisy związkowe PZPN

- Statut PZPN
- Uchwała PZPN XII/195 z dnia 6 grudnia 2019 roku w sprawie stosowania
- przez PZPN postanowień ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym

- Uchwała w sprawie licencji trenerskich
- Uchwała w sprawie organizacji kursów kształcenia trenerów piłki nożnej zgodnie z wymogami konwencji trenerskiej UEFA oraz Karty Grassroots UEFA
- Szczegółowy opis podstaw prawnych znajduje się w załączniku B

5) ETAPY ZMIERZAJĄCE DO ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W PIŁCE NOŻNEJ

5.1 Dzieci są zaangażowane w piłkę nożną w wielu formach i rolach – zawodnika, ucznia, kibica, zaangażowanego w działania w trakcie meczów – np. dzieci podające piłki, oraz w innych obszarach. W związku z pełnieniem przez dzieci różnych ról w środowisku piłkarskim, wiele osób dorosłych wchodzi z nimi w interakcję m. in. trenerzy, sztab szkoleniowy, fizjoterapeuci, personel medyczny, psycholog sportowy, wychowawcy, pracownicy administracyjni, wolontariusze. W celu wypełnienia ogólnych zasad wynikających z prawa międzynarodowego, krajowego, jak również związkowego, wprowadza się niniejszą Politykę Bezpieczeństwa Dzieci w celu ochrony interesu dzieci i ich bezpieczeństwa w piłce nożnej. Klub zobowiązuje się do bieżącej i aktywnej współpracy z PZPN w zakresie realizacji wszelkich wytycznych, rekomendacji i polityk PZPN dotyczących ochrony i bezpieczeństwa dzieci.

5.2. Klub Motor Lublin S.A. wprowadza Politykę Bezpieczeństwa Dzieci mającą na celu zapewnienie szerokiej ochrony i bezpieczeństwa wszystkim dzieciom zaangażowanym w działania Klubu. PBD ma między innymi zapewniać: podejmowanie odpowiednich działań w przypadku zarzutów o działania zabronione poprzez kierowanie spraw do odpowiednich organów państwowych, zapobieganie zatrudnianiu nieodpowiednich osób (pracowników i wolontariuszy) w piłce nożnej poprzez bezpieczną rekrutację i procedury, przestrzeganie przez wszystkich członków personelu Klubu, wolontariuszy i osoby zaangażowane w szkolenie dzieci i młodzieży PBD i kodeksów postępowania.

5.3. Procedury i zasady. Niniejsza Polityka zawiera procedury i zasady mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom, w szczególności procedury zgłoszeń, interwencji, rekrutacji, zasady przeglądu i aktualizacji PBD, zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim, a personelem Klubu, zasady i procedurę podejmowania interwencji w sytuacji krzywdzenia lub posiadania informacji o

krzywdzeniu małoletniego, procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamiania sądu opiekuńczego, zakres kompetencji Koordynatora Klubu ds. bezpieczeństwa dzieci, zasady i sposób udostępniania dzieciom i rodzicom PBD do zaznajomienia się i stosowania, zasady dokumentowania i przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletnich, zasady dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet, procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.

5.4. Komunikacja i edukacja. Komunikacja i edukacja są kluczowe i niezbędne dla zapewnienia zrozumienia i przestrzegania zasad bezpieczeństwa dla każdego funkcjonującego w środowisku piłki nożnej. Klub zobowiązuje się podejmować działania edukacyjne i społeczne w celu zwiększenia świadomości i wiedzy o bezpieczeństwie dzieci wśród rodziców, dzieci, trenerów, pracowników, i wszystkich osób zaangażowanych w piłkę nożną.

5.6. Monitoring, aktualizacja i ocena procesu, procedur oraz wytycznych. Klub dokonywać będzie oceny i weryfikacji PBD co najmniej raz na dwa lata. Klub zobowiązuje się do wdrażania wszelkich zmian i aktualizacji do PBD wynikających z przepisów prawa jak również z regulacji/ wytycznych/ rekomendacji PZPN. Klub zobowiązuje się do regularnego monitorowania postępów w zakresie ochrony dzieci oraz dokonywania samodzielnej oceny stanu bezpieczeństwa dzieci w Klubie. Powyższe działania mają na celu zagwarantowanie aktualności, skuteczności i zgodności Polityki z obowiązującymi standardami i przepisami prawa.

Ilekroć w niniejszym dokumencie jest mowa o stanowisku czy roli w piłce nożnej (trener, zawodnik, pracownik czy opiekun) w męskiej formie, tyczy się to obu płci.

6. Osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo dzieci.

1. Struktura Klubu.

Koordinator ds. bezpieczeństwa dzieci. Klub zobowiązuje się do działania na rzecz przestrzegania i promowania międzynarodowo uznanych praw człowieka, w tym dotyczących zakazu dyskryminacji z jakichkolwiek przyczyn, ochrony dzieci i młodzieży, ochrony praw osób z niepełnosprawnościami oraz dbałości i ochrony zdrowia. MOTOR Lublin S.A. jako organizator meczów i imprez mających na celu współzawodnictwo sportowe dla dzieci i młodzieży w tym również m.in. treningów, obozów i innych wyjazdów przeznaczonych dla dzieci i młodzieży, respektuje przepisy ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich. W celu monitorowania przestrzegania zasad i procedur powołano Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci.

Do zadań Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci należą m.in. pełnienie funkcji osoby kontaktowej w sprawach bezpieczeństwa dzieci, ścisła współpraca z osobami pracującymi z ramienia Klub-u z dziećmi oraz rodzicami dzieci w zakresie bezpieczeństwa dzieci oraz raportowanie zgłoszeń do odpowiednich organów. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci i Klub są odpowiedzialni w szczególności za wdrożenie Polityki, przyjmowanie zgłoszeń, przeprowadzanie postępowań wyjaśniających i udzielanie wsparcia małoletnim. Niemniej jednak wszyscy zaangażowani w Klubie w proces szkoleniowy i organizację pracy Klubu są współodpowiedzialni za realizację tych działań w celu zapewnienia bezpieczeństwa podopiecznym, w szczególności trenerzy i opiekunowie. Do zadań Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci należy: zapewnienie pracownikom, współpracownikom, wolontariuszom i innym osobom pracującym z dziećmi wsparcia, szkolenia z zakresu bezpieczeństwa dzieci w sporcie, prowadzenie rejestru wszelkich incydentów związanych z dziećmi, doradztwo i reprezentowanie podmiotu.

2. Współdziałanie Klubu z PZPN. W związku z aktywną działalnością PZPN na rzecz ochrony dzieci i młodzieży, ochrony praw osób z niepełnosprawnościami oraz dbałości i ochrony zdrowia, Klub zobowiązuje się bezpośrednio współpracować z PZPN w tym zakresie w tym w szczególności z Koordynatorem PZPN ds. bezpieczeństwa dzieci. Klub zobowiązuje się do przestrzegania wszelkich Polityk, rekomendacji i wytycznych PZPN w zakresie ochrony dzieci i młodzieży, ochrony praw osób z niepełnosprawnościami oraz dbałości i ochrony zdrowia.

7. OCENA RYZYKA

Podstawowym celem oceny ryzyka jest zapewnienie możliwie najlepszej ochrony i identyfikacji wszystkich zagrożeń występujących przy pracy wykonywanej w związku z dziećmi. W piłce nożnej przypadki złej praktyki mogą mieć miejsce, kiedy potrzeby dzieci nie są traktowane priorytetowo, co powoduje, że ich dobro i bezpieczeństwo jest zagrożone. Przykłady niewłaściwych praktyk mogą obejmować:

1. Podejmowanie niewystarczającej dbałości o unikanie urazów (np. poprzez nadmierny lub nieodpowiedni trening w stosunku do wieku, dojrzałości, doświadczenia i umiejętności zawodników);
2. Niezgłaszanie zachowań, które mogą narażać na szwank dobro dziecka i pozwalanie na niezgłaszanie niepokojących praktyk;
3. Ciągłe okazywanie przychylności lub ignorowanie niektórych dzieci;
4. Używanie agresywnego, wulgarnego języka i zakazanych substancji w obecności dzieci;
5. Wielokrotne ignorowanie wytycznych dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa lub niepodjęcie regularnych ocen ryzyka, co może narażać dzieci na ryzyko narażenia (np. niezapewnienie, że sprzęt, transport lub obiekty są odpowiednie do celu, bezpieczne w użyciu i dostępne);
6. Brak kwestionowania i zgłaszania złych praktyk może prowadzić do powstania środowiska, w którym może dojść do nadużyć. Pewne zachowania powinny zwrócić uwagę i stanowić podstawę do podjęcia działań w celu poprawy bezpieczeństwa procesów, ewentualnie do zgłoszenia naruszeń.

Czynniki ryzyka nadużyć w sporcie.

1. Potencjalne sytuacje ryzyka: szatnie, prysznice, jazda samochodem, nocowanie, wyjazdy;
2. Tolerancja dla znęcania się, w tym wśród rówieśników;
3. Wysoka tolerancja dla przemocy fizycznej i urazów;
4. Dominacja i nierówne relacje władzy, na przykład między trenerami a sportowcami;
5. Nieodpowiednie relacje dorosły-dziecko i nadużywanie pozycji zaufania;
6. Dyskryminacja i nierówność płci;

7. Społeczna tolerancja dla niewłaściwych relacji lub zachowań: kluczowy czynnik, który sprawia, że dzieci, zwłaszcza dziewczynki, są narażone na nadużycia;

8. Dbanie o reputację i unikanie skandali, prowadzące do przemilczania incydentów lub niezgłaszania ich, co czasem prowadzi do kontynuacji nadużyć;

9. Brak jasnej polityki i procedur, zwłaszcza na szczeblu krajowym i lokalnym. Ryzyko naruszeń i nieprawidłowości obniżają pewne dobre praktyki.

Czynniki chroniące przed nadużyciami w sporcie?

1. Traktowanie każdej osoby z szacunkiem;
2. Polityka zero tolerancji wobec wszelkich form nadużyć na wszystkich poziomach;
3. Incydenty i zarzuty są traktowane poważnie i podejmowane są odpowiednie działania;
4. Promowanie lepszego zrozumienia tych kwestii poprzez edukację i wzrost świadomości oraz zaangażowanie w powstrzymywanie tych, którzy mogą wykorzystywać sport jako sposób na zdobycie dostępu do dzieci z niewłaściwych powodów;
5. Troskliwy i zaangażowany personel oraz wolontariusze na wszystkich poziomach współpracy.

8) ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI W TYM PODCZAS AKTYWNOŚCI SPORTOWYCH LUB OBOZÓW PIŁKARSKICH

8.1. Ocena ryzyka Przynajmniej raz w roku należy przeprowadzić ogólną ocenę ryzyka w Klubie. Analiza pozwoli wykryć najbardziej wrażliwe aspekty z punktu widzenia bezpieczeństwa dzieci. Osobą odpowiedzialną za dokonanie analizy jest Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci.

8.2. Zasady bezpiecznych relacji personelu Klubu z dziećmi Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych w Klubie jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel Klubu traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie. Personel realizując te cele działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych Klubu oraz swoich kompetencji. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich

pracowników, współpracowników i wolontariuszy Klubu. Każda osoba pracująca lub współpracująca z Klubem jest zobowiązana w relacjach z dziećmi do każdorazowego rozważenia, czy jej reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Działania powinny być przejrzyste dla innych, tak aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

Relacje z dziećmi

- Zachowaj cierpliwość i szacunek;
- słuchaj uważnie dzieci i udzielaj im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji;
- nie wolno zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka.
 - nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych;
- podejmując decyzje dotyczące dziecka, poinformuj je o tym;
- szanuj prawo dziecka do prywatności;
- jeśli pojawi się konieczność porozmawiania z dzieckiem na osobności, zostaw uchylone drzwi do pomieszczenia. Możesz też poprosić drugiego pracownika o obecność podczas takiej rozmowy.
- nie wolno zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby);
- zapewnij dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć Tobie lub koordynatorowi ds. bezpieczeństwa i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
- doceniaj i szanuj wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażuj i traktuj równo. Wszelkie przejawy dyskryminacji są niedopuszczalne w Klubie;
- unikaj faworyzowania dzieci;

- nie wolno nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze;
- nie wolno utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych;
- nie wolno proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji.
- wszelkie przejawy przemocy wobec dzieci są niedopuszczalne w Klubie.
- zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinieneś reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
- Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawny bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli będziesz świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze poinformuj o tym koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci i/lub postąp zgodnie z obowiązującą w Klubie procedurą interwencji.

Zasady bezpiecznych relacji między dziećmi

- nie wolno zawstydzać, upokarzać, zastraszać, lekceważyć, poniżać i obrażać innego dziecka ani żadnej innej osoby;
- powinieneś traktować drugą osobę w tym Twojego kolegę/ koleżankę z szacunkiem i życzliwością, bez względu na jego/ jej wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowe lub społeczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, światopogląd, majątek, urodzenie lub jakikolwiek inny status/ powód;
- nie wolno używać słów i wykonywać gestów prowokujących seksualnie.
- nie wolno w żaden sposób fizycznie atakować innych osób w tym osób biorących udział w zajęciach;

- nie wolno znęcać się nad innymi ani w żaden inny sposób celowo krzywdzić innych;
- nie wolno celowo wykluczać innych osób;
- nie wolno obrażać innych ani używać wobec innych krzywdzących lub raniących słów;
- nie wolno używać mediów społecznościowych (np. Facebook, Instagram, Tik-Tok) w celu umieszczania złośliwych, krzywdzących, raniących komentarzy, zdjęć lub nagrań;
 - wszelkie przejawy hejtu, bullyingu, cyberbullying są bezwzględnie zakazane w Klubie;
 - wszelkie przejawy przemocy rówieśniczej są bezwzględnie zakazane w Klubie; • każde dziecko powinno czuć się bezpiecznie w tym również w relacjach z innymi dziećmi;
 - każde dziecko powinno szanować prawo do prywatności drugiego dziecka;
 - każde dziecko powinno czuć się chronionym przed złym zachowaniem, ze strony dorosłych lub innych dzieci, które sprawiają, że czują się niekomfortowo.
 - nie wolno rozpowszechniać plotek lub kłamstw na temat innej osoby w tym innego dziecka, w żadnej formie ani osobiście, ani online.
 - nie wolno grozić, zastraszać ani celowo wykorzystywać swojej przewagi przeciwko innym.
 - ani dzieci ani dorośli nigdy nie powinni kierować się w swoim postępowaniu uprzedzeniami lub stereotypami;
 - w Klubie obowiązuje zasada zero tolerancji wobec wszelkich form nadużyć wobec dzieci, w tym wobec znęcania się rówieśniczego;
 - każde dziecko, które doświadcza lub jest świadkiem jakiegokolwiek niewłaściwego zachowania w relacjach rówieśniczych powinno zgłosić ten fakt koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci.

8.1 Nadzór podczas wyjazdów na zgrupowania szkoleniowe

Zgodnie z obowiązującym prawem, liczba uczestników wycieczki pozostających pod opieką jednego wychowawcy wycieczki nie może przekraczać 20 osób. W

przypadku zaś grupy z dziećmi do 10 roku życia oraz grupy mieszanej, w której są dzieci do 10 roku życia, liczba uczestników wycieczki pozostających pod opieką jednego wychowawcy wycieczki nie może przekraczać 15 osób. Na liczbę opiekunów powinny mieć wpływ następujące kryteria: 1) wiek dzieci; 2) stopień rozwoju psychofizycznego; 3) stan zdrowia; 4) specyfika aktywności oraz warunki, w jakich będzie się ona odbywać. Przed organizacją wycieczki lub obozu piłkarskiego, w tym z zapewnieniem noclegu, należy zdecydować o niezbędnym poziomie nadzoru, biorąc pod uwagę wiek i liczbę uczestników. Zazwyczaj im młodsze dzieci lub im bardziej wymagające zajęcia lub okoliczności, tym większa liczba dorosłych opiekunów potrzebna do ich nadzorowania. Gdy dzieci mają szczególne potrzeby, może być wymagany dodatkowy nadzór i wsparcie. Przy każdej aktywności podczas wycieczki lub obozu, w pobliżu dobrze jest mieć co najmniej dwie dorosłe osoby nadzorujące. Jeśli coś się stanie, np. dziecko musi zostać zabrane do szpitala, druga osoba dorosła może nadal nadzorować resztę dzieci. Jeśli są dostępni opiekunowie płci męskiej i żeńskiej, ważne jest określenie różnych ról i obowiązków każdego z nich, np. dotyczące nadzoru w szatniach i wchodzenia do pokoi. 7.5. Prawne aspekty planowania i organizowania wyjazdów Zorganizowany wycieczek dla dzieci podlega regulacjom prawnym m.in. ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty i wydanemu na jej podstawie rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wycieczek dzieci i młodzieży. Klub zobowiązany jest do organizacji wyjazdów w sposób zgodny ze wszelkimi mającymi zastosowanie przepisami prawa jak również zgodnie z postanowieniami PBD oraz postanowieniami innych polityk, zasad lub wytycznych obowiązujących w Klubie. 7.6. Korzystanie z szatni i łazienek Czynnikiem ryzyka są wspólne pomieszczenia, takie jak szatnie i łazienki. Ogólne zasady korzystania z szatni i łazienek pozwolą zmniejszyć ryzyko niewłaściwego zachowania lub nadużycia zarówno dla dziecka, jak i dla dorosłych. Klub wprowadza jasne dla wszystkich zasady korzystania z szatni i łazienek.

8.2 ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS INNYCH AKTYWNOŚCI

Bezpieczeństwo dziecka w Internecie Materiały wideo obejmujące przebieg treningów bywają wykorzystywane przez trenerów w celu analizy gry młodych piłkarzy, wskazywania im błędów technicznych, co służy dalszemu rozwojowi dzieci.

Zdjęcia, filmy i klipy wideo publikowane w mediach społecznościowych są wykorzystywane w celu promocji piłki nożnej w tym promocję aktywności dzieci i programów Klubu. Mogą służyć pokazywaniu osiągnięć i informowaniu innych na bieżąco o podejmowanych aktywnościach i propagowaniu zdrowego trybu życia. Zdjęcia, filmy, wpisy w mediach społecznościowych, a także każda inna aktywność online zapewniają z jednej strony, promocję piłki nożnej oraz programów edukacyjnych. Z drugiej strony, mogą powodować zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci, a także ochrony ich prywatności i danych osobowych. W celu minimalizowania ryzyka naruszeń wobec dzieci w przestrzeni internetowej podejmujemy aktywną działalność mającą na celu uświadomienie dorosłym oraz dzieciom możliwość wystąpienia takich zagrożeń, zasad postępowania oraz stosowanych działań prewencyjnych. Przy przetwarzaniu i wizerunku dzieci, Klub weryfikuje czy wyrażone zostały stosowne zgody na przetwarzanie wizerunku oraz jego eksploatację. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, między innymi takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica/ opiekuna na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

Przykłady zagrożeń online dla bezpieczeństwa dzieci i ich praw:

- 1)niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, np. nazwiska, adresów e-mail lub numerów telefonu;
- 2)kontakt z dorosłymi z bezprawnymi lub wątpliwymi zamiarami;
- 3)wysyłanie obraźliwych lub w inny sposób nieodpowiednich materiałów; 4) dręczenie i prześladowanie online, cyberprzemoc, cyberstalking (wykorzystywanie Internetu do nękania);
- 5)grooming (uwodzenie dzieci przez Internet) w celu wykorzystywania seksualnego.

ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH

Uczestnictwo dzieci w sporcie piłki nożnej w formie treningów, rywalizacji sportowej, zawodów, turniejów, obozów sportowych itp. wymaga każdorazowej zgody rodziców/opiekunów prawnych. W niektórych przypadkach wymagana będzie także zgoda na przetwarzanie danych osobowych dzieci oraz danych rodziców/opiekunów prawnych, o ile nie zostanie wskazana inna przesłanka prawna do przetwarzania danych. To, czym jest przetwarzanie danych osobowych, można najlepiej zrozumieć

z perspektywy procesu ich przetwarzania. Na proces składa się wszystko, co dzieje się z danymi osobowymi w jednym konkretnym celu, od momentu ich pozyskania, do usunięcia lub przekazania w innych celach. Polityka Bezpieczeństwa Dzieci zawiera informacje dotyczące wymogów jakie należy zrealizować, aby móc przetwarzać dane osobowe dzieci oraz ich rodziców/opiekunów. M.in. są to informacje o wyrażaniu zgody rodziców/opiekunów prawnych, wypełnianiu obowiązku informacyjnego przez Administratora, nadawanie stosownych upoważnień oraz odbierania oświadczeń od osób pracujących z dziećmi.

Elementami wyrażenia zgody są: dobrowolność, konkretność, świadomość i jednoznaczność. Zgoda może być też w każdej chwili wycofana. Czynność ta powinna być tak samo łatwa jak udzielenie zgody. Wycofanie zgody nie wpływa na czynności realizowane przed jej wycofaniem.

Zgody rodziców/opiekunów prawnych

1) Przed przystąpieniem dziecka do treningów, zawodów, meczów, rozgrywek, obozu piłkarskiego, rodzice/opiekunowie prawni powinni wyrazić zgodę na udział ich dziecka/podopiecznego w wyżej wymienionych aktywnościach i podać wszystkie niezbędne dane dziecka/podopiecznego, aby ustalenie jego tożsamości było możliwe;

2) Zgodę powinno wyrazić dwoje rodziców/opiekunów prawnych. W przypadku niemożności uzyskania zgody obojga rodziców/opiekunów prawnych, zgodę wyraża jeden z rodziców/opiekunów prawnych, składając odpowiednie oświadczenie;

3) Dodatkowa zgoda wymagana jest w przypadku udziału dziecka/podopiecznego w aktywnościach poza siedzibą podmiotu organizującego aktywność dzieci. Dotyczy to m.in. rozgrywek wyjazdowych, wycieczek, obozów piłkarskich, wypoczynku związanego z przemieszczaniem się dziecka lub zapewnieniem noclegu;

4) O ile nie wskazano innej podstawy prawnej, w związku z udziałem dziecka/podopiecznego w formach aktywności wyżej wymienionych, konieczne będzie także uzyskanie zgody rodziców/opiekunów prawnych na przetwarzanie danych osobowych ich samych;

5) Zgody wymaga rejestrowanie wizerunku dziecka podczas aktywności sportowej w ramach rozgrywek i innych form bezpłatnego wykorzystania tego wizerunku na

potrzeby podmiotu organizującego aktywności dzieci oraz inne czynności związane z przetwarzaniem wizerunku dziecka.

Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych Nadawanie upoważnień do przetwarzania danych osobowych to jedno z najważniejszych obowiązków Administratora danych. Upoważnianie do przetwarzania danych zapewnia rozliczalność danych osobowych, poprzez kontrolę nad tym, kto i w jakim zakresie jest uprawniony do dostępu do danych. Upoważnienie stanowi potwierdzenie, że użytkownik otrzymał stosowne uprawnienie do przetwarzania danych od Administratora. Zgodnie z art. 29 RODO przetwarzanie danych musi odbywać się tylko i wyłącznie na wyraźne polecenie Administratora, i dzięki temu, iż Administrator nadaje w wersji elektronicznej lub papierowej takie upoważnienie, może wykazać on przed organem nadzorczym, że takie polecenie w zakresie przetwarzania danych zostało faktycznie wydane. Upoważnienie można nadać trenerowi, opiekunowi, organizatorowi aktywności z dziećmi, wolontariuszowi, pracownikowi medycznemu, w związku z zakresem wykonywanych przez nich obowiązków do przetwarzania danych osobowych dzieci. Upoważnienie podpisuje osoba wskazana do reprezentowania Administratora danych osobowych, którym najczęściej jest klub, związek piłkarski, podmiot piłkarski, organizator wycieczek i obozów piłkarskich, oraz innych aktywności sportowych dla dzieci. Osoby, którym nadano upoważnienia związane są poleceniami wydanymi przez Administratora w ramach sprawowanej funkcji oraz zobowiązane do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, jak również wprowadzonych i wdrożonych do stosowania przez Administratora obowiązującej w organizacji dokumentacji ochrony danych osobowych, w tym zasad przetwarzania danych osobowych przez użytkownika końcowego. Każda osoba, która ma nadane upoważnienie do przetwarzania danych zobowiązana jest do zachowania ich w poufności zarówno w trakcie trwania umowy jak i po jej zakończeniu.

Zgody rodziców/opiekunów prawnych dotyczące zdrowia dziecka/podopiecznego.

Klub piłkarski, podmiot piłkarski i inni zobowiązani są także do uzyskania stosownych zgód rodziców/opiekunów prawnych dziecka/podopiecznego dotyczących ich zdrowia, w tym zgody na:

- 1) podejmowanie decyzji związanych z hospitalizacją oraz zabiegami operacyjnymi w przypadku problemów zdrowotnych dziecka;
 - 2) pobranie krwi dziecka;
 - 3) badania dotyczące zdolności do uprawiania piłki nożnej przez dzieci i młodzież;
 - 4) sprawowanie opieki medycznej w ramach uczestnictwa w procesie treningowym;
 - 5) przetwarzanie danych osobowych zawierających dane o stanie zdrowia dziecka.
- Formularz wypełniają rodzice/opiekunowie prawni. W przypadku niemożności uzyskania zgody obojga rodziców/opiekunów prawnych, wypełnia jeden z rodziców/opiekunów prawnych, składając stosowane oświadczenie. W przypadku dziecka, które ukończyło 16 rok życia, zgody dotyczące zdrowia dziecka wymagają również podpisu dziecka.

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych Administrator musi realizować prawa osób, których dane przetwarza, jest to jeden z głównych obowiązków nałożonych na administratorów danych osobowych przez przepisy RODO. Osoby, których dane dotyczą mają prawo do uzyskania informacji na temat przetwarzania ich danych osobowych przez administratora, ponadto muszą być one poinformowane o fakcie prowadzenia operacji przetwarzania na jej danych osobowych, jak i o celach takiego przetwarzania. Administrator powinien również podać wszelkie inne informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania, uwzględniając konkretne okoliczności i kontekst przetwarzania danych osobowych. Przepisy nakazują spełnianie obowiązku informacyjnego w dwóch sytuacjach. Po pierwsze w momencie, gdy dane zbierane są bezpośrednio od osoby, której one dotyczą, po drugie w przypadku gromadzenia danych ze źródeł pośrednich, tj. nie od osoby, której one dotyczą. RODO wskazuje, że każdy administrator danych osobowych powinien spełnić obowiązek informacyjny. Celem przekazania wymaganych informacji osobie jest uświadomienie jej, kto i w jaki sposób będzie przetwarzał udostępnione przez nią dane. Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych powinna być dostępna w siedzibie administratora, na jego stronie internetowej, w dokumentacji papierowej i umowach, oraz we wszelkich procesach związanych z pierwszym kontaktem z osobą, której dane administrator zbiera. Powinna ona zawierać informacje dotyczące administrowania danymi osobowymi dziecka/podopiecznego lub jego

rodziców/opiekunów prawnych w związku z ich udziałem w aktywnościach, których jest organizatorem.

9.KODEKSY POSTĘPOWANIA

Kodeksy postępowania określają oczekiwane zachowania. Kodeks nie jest listą nakazów i zakazów, a wspólnym zestawem akceptowalnych zachowań, które pomagają tworzyć i utrzymywać pozytywne, przyjazne i bezpieczne środowisko dla dzieci. Kodeks postępowania dla dzieci Kodeks ten ma służyć jako przewodnik codzienny, treningowy lub wycieczkowy. Kodeks postępowania dla dzieci zawiera również zasady dotyczące relacji między dziećmi.

Kodeks postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych Kodeks ten ma przyczynić się do rozwoju bezpiecznej i przyjemnej atmosfery dla dzieci do gry w piłkę nożną. Rodziców/opiekunów prawnych dzieci warto angażować w życie społeczności klubowej, a zarazem edukować i motywować, żeby działając razem z trenerami i personelem Klubu, wspólnie przyczyniali się do tworzenia komfortowych warunków dla dzieci do uprawiania sportu i aktywności fizycznej.

10.BEZPIECZNA REKRUTACJA KADR

Źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci może stanowić środowisko osób pracujących z dziećmi. W celu ograniczenia tego ryzyka, Polityka Bezpieczeństwa Dzieci opisuje ścieżkę rekrutacji osób zajmujących się aktywnością dzieci, w tym trenerów, koordynatorów, opiekunów, wolontariuszy. Opracowanie wewnętrznych narzędzi do rekrutacji kadr, takich jak: pytania podczas rozmowy kwalifikacyjnej dotyczące bezpieczeństwa dzieci, prawną weryfikację osoby w Krajowym Rejestrze Karnym („KRK”) oraz Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym („RSPTS”) jako możliwe etapy rekrutacji i weryfikacji kandydata pozwoli na realizację bezpieczniejszej rekrutacji kadr z jednoczesnym podjęciem działań, które mają na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa zatrudnienia niewłaściwej osoby.

10. Ścieżka rekrutacji Rekrutacja kandydatów na stanowiska pracy z dziećmi, która powinna obejmować 3 etapy. Pierwszy etap odnosi się do określenia wymogów stawianych kandydatom do pracy, formy ogłoszenia na stanowisko, formularza samooceny stosowanego jako formularza zgłoszeniowego oraz przeprowadzania rozmowy kwalifikacyjnej. Drugi etap polega na weryfikacji osoby przed przyjęciem do

pracy, tj. opiera się na złożeniu stosowanych oświadczeń przez kandydata, przedstawieniu referencji oraz skontrolowaniu tożsamości kandydata, posiadanych kwalifikacji i przeszłości karnej. Ostatni etap opiera się na weryfikacji osoby po jej przyjęciu. Każda osoba zatrudniona na stanowisku pracy z dziećmi zobowiązana jest do zapoznania się i podpisania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci.

10.1. Szkolenie dzieci Trenerzy pomagają w kształtowaniu podstawowych nawyków, rozwijaniu zdolności, które pozwolą młodemu piłkarzowi czerpać radość z gry w piłkę nożną, a także rozwinąć swój potencjał. Każdy trener pracujący z dziećmi musi zdawać sobie sprawę, że wpływa na przyszłe życie swoich podopiecznych. Aby trening był przyjemny i efektywny, trener musi powinien mieć wizję, plan i pasję.

10.2. Cechy dobrego trenera, opiekuna, wolontariusza pod kątem bezpieczeństwa dzieci:

1) spostrzegawczość i wrażliwość na potrzeby dzieci;

2) cierpliwość; 3)

pogodne usposobienie;

4) kreatywność;

5) stabilność emocjonalna;

6) wysoka kultura osobista;

7) lojalność;

8) pasja;

9) zaangażowanie;

10) elastyczność w prowadzeniu zajęć;

11) dobre zorganizowanie;

12) umiejętność jednoczenia zespołu i indywidualne podejście do każdego dziecka.

11. Postępowanie

Podstawy do obaw o nadużycie mogą istnieć, gdy:

1. Otrzymamy relację od osoby, która widziała wykorzystywane dziecko.
2. Zaobserwujemy lub otrzymamy dowody, takie jak niewyjaśnione obrażenia fizyczne lub zachowanie, które może być konsekwencją nadużycia, np. dziecko jest wycofane i bardzo spokojne, kiedy zazwyczaj takie nie jest.
3. Dziecko wskaże (lub ujawni), że było maltretowane. Pamiętajmy, że dzieci rzadko mówią o tym, że są maltretowane i często nie wiedzą, co zrobić lub gdzie udać się po pomoc.

Informacje ujawniane przez dzieci należy zawsze traktować poważnie. Co najważniejsze, należy natychmiast skontaktować się z odpowiednimi instytucjami, jeśli dziecko jest w bezpośrednim niebezpieczeństwie. Jeśli dziecko sugeruje, że chce powiedzieć „sekret” lub ujawnić informacje, które sugerują, że jest zagrożone lub było wykorzystywane, ważne jest, aby:

1. zachować spokój i nie okazywać szoku lub niedowierzania;
2. uważnie słuchać, co mówi, oraz zaoferować pocieszające wypowiedzi, zwłaszcza gdy dziecko ujawnia nadużycie seksualne, na przykład: "Przykro mi, że to się stało", "To nie twoja wina".
3. nie zadawać szczegółowych, dociekliwych lub prowadzących pytań;
4. powiedzieć dziecku, że potraktuje się to, co zostało powiedziane poważanie;
5. wyjaśnić, co zamierzasz zrobić (w zależności od wieku dziecka może to być pytanie o rodzaj pomocy i z czym zaangażowaniem dziecko czułoby się komfortowo);
6. powiedzieć dziecku, że nie można utrzymać tego w tajemnicy, ale informacje będą przekazane dalej tylko po to, aby zapewnić mu bezpieczeństwo.

NIGDY:

1. nie zadawaj pytań, z wyjątkiem pytań o wyjaśnienia;
2. nie składaj obietnic dotyczących poufności, których nie możesz dotrzymać;
3. nie zakładaj, że ktoś inny podejmie niezbędne działania;

4. nie lekceważ, nie wykazuj skrajnych reakcji, np. złość, szok, przerażenie itp.;
5. nie wyciągaj pochopnych wniosków, nie spekuluj, nie oskarżaj kogokolwiek; nie wydawaj osądów na temat domniemanego sprawcy;
6. nie próbuj badać ujawnionej sytuacji we własnym zakresie.

12. Plan wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia:

Jest to proces wymagający szczególnej uwagi i wrażliwości, a jego głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrostanu dziecka. Oto kluczowe elementy, które należy wziąć pod uwagę:

1. Szybka i Wrażliwa Reakcja
2. Ocena
3. Zaangażowanie Specjalistów:
4. Tworzenie Indywidualnego Planu Wsparcia
5. Zapewnienie Bezpieczeństwa
6. Wsparcie Psychologiczne i Emocjonalne
7. Zaangażowanie Rodziny i Opiekunów
8. Edukacja i Informacja
9. Monitorowanie i Ocena Postępów
10. Prywatność i Poufność

13. ZGŁASZANIE NARUSZEŃ I DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Prawny obowiązek powiadomienia o przemocy stosowanej wobec dziecka 1) Kodeks postępowania karnego w art. 304 § 1 określa, że każdy kto dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję. 2) Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej w art. 12 ust. 1 określa, że osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych powzięły podejrzenie o popełnieniu ściganego z urzędu przestępstwa z użyciem przemocy domowej, niezwłocznie zawiadamiają o tym policję lub prokuratora. Natomiast

zgodnie z ust. 2, osoby będące świadkami przemocy domowej powinny zawiadomić o tym policję, prokuratora lub inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej. 3) Wszystkie instytucje publiczne i organizacje pozarządowe oraz społeczne, w których odbywa się edukacja, szeroko rozumiana opieka nad dziećmi, a także jednostki zapewniające porządek publiczny, bezpieczeństwo i ochronę zdrowia oraz życia mieszkańców powinny tworzyć system ochrony praw dzieci, a w razie wykrycia aktów krzywdzenia dzieci skutecznie przeprowadzić odpowiednie działania. Obowiązek współpracy określa art. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. 4) Przyjęte przez Radę Ministrów na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, rozporządzenie z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” określa sposób postępowania wobec przemocy w rodzinie, w tym przemocy wobec dzieci. 5) Wypracowane schematy postępowania interwencyjnego służb, szczególnie odpowiedzialnych za ochronę bezpieczeństwa dziecka, zwiększają gwarancje ochrony praw dzieci, wyczulenie na każdy nieprawidłowy sygnał płynący od dziecka lub wynikający z obserwacji. Pracownicy policji, służb miejskich tj. pomocy społecznej, ochrony zdrowia, edukacji i wszystkich placówek działających na rzecz dzieci ściśle ze sobą współpracują, stosują wypracowane schematy działań służące ochronie dobra i bezpiecznego rozwoju dziecka. 6) System ochrony dzieci w ramach niniejszej Polityki rozumiany jest jako połączenie działań Klubu i osób fizycznych pracujących z dziećmi, przy współpracy z organizacjami działającym na podstawie obowiązujących przepisów prawa w sferze ochrony dzieci przed różnymi formami krzywdzenia i zaniedbywania. 7) Jeśli trener lub rodzic jest świadkiem krzywdzenia dziecka lub podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone ma obowiązek powiadomić o tym: pomoc społeczną, policję lub szkołę w celu podjęcia przez te instytucje działań w ramach swoich obowiązków służbowych. Szczególną czujność należy zachować w sytuacji, gdy dziecko nie jest objęte opieką i wsparciem żadnych instytucji. Jest to dziecko, które może być pozostawione samo sobie i problem jego krzywdzenia może zostać niezauważony. Składając zawiadomienie (telefonicznie, pisemnie, ustnie, mailowo) uruchamia się procedury chroniące dziecko. Złożenie zawiadomienia nie wymaga zgody rodziców lub opiekunów krzywdzonego dziecka. Lepiej powiadomić służby „na wyrost” niż zaniechać działań i dopuścić do ewentualnej tragedii. 8) Polityka Bezpieczeństwa Dzieci zaleca stosowanie opracowanego wzoru formularza zgłoszeniowego w razie

wystąpienia incydentu lub obawy w związku z bezpieczeństwem dzieci. W przypadku skorzystania z takiego formularza, należy wypełniony wysłać lub złożyć do Zarządu Klubu i koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. 9) Rekomendowanym do stosowania narzędziem opracowanym i umieszczonym w Polityce jest wzór formularza przyjęcia zgłoszenia i plan działań następczych⁵. Taki formularz powinna wypełnić osoba przyjmująca zgłoszenie incydentu pozostającego w związku z bezpieczeństwem dzieci i przekazać do zarządu Klubu i koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci.

14 Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka (środowisko wewnętrzne)

1. W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, każdy ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji zarządowi Klubu lub Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową. Notatka powinna zostać przekazana Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. W Klubie wyznacza się stałego Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci – dalej jako „Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci” będącego osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji. Interwencja prowadzona jest przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z zarządem Klubu.

3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji, pod pojęciem „zarządu Klubu” należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji, z zastrzeżeniem ust. 4 poniżej. 4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony członka/ członków zarządu Klubu, wówczas interwencja prowadzona jest przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z Radą Nadzorczą Klubu. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci, wówczas interwencja prowadzona jest przez Zarząd Klubu.

5. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.

6. Zarząd Klubu informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekuńczy, najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

7. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd Klubu składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma. 8. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez Klub.

9. Wszyscy pracownicy Klubu i inne osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

10. W przypadku, gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

11. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999(pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

15Krzywdzenie ze strony pracownika/współpracownika

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika/współpracownika Klubu, osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. O zdarzeniu informuje się Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje Klubowi wytyczne i zalecenia.

2. Zarząd Klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka.

3. Zarząd Klubu stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.

4. Zarząd Klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. Notatka ze spotkania powinna zostać przekazana do Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci.

5. W przypadku, gdy zaistniało podejrzenie, że wobec dziecka popełniono przestępstwo, zarząd Klubu składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury.

6. W przypadku, gdy zaistniało podejrzenie, że pracownik/ współpracownika dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, zarząd Klubu powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać pracownika/współpracownika podejrzewanego o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy podjąć kroki zmierzające ku rozwiązaniu stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub należy zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Klub, lecz przez podmiot trzeci, wówczas wprowadza się zakaz wstępu tej osoby na teren Klubu, a w razie potrzeby należy rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

16.. Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto, należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na

zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. Informacje o zdarzeniu przekazuje się Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje wytyczne i zalecenia.

2. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka podejrzanego o krzywdzenie innego dziecka należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

3. Z rodzicami/opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

5. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie może stanowić czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest zarząd Klubu. 6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie może stanowić przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest zarząd Klubu.

16 Krzywdzenie ze strony rodziców/opiekunów bądź przez inne osoby trzecie

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka ze strony rodziców/opiekunów bądź przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), zarząd Klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Zarząd Klubu stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Karta interwencji jest przekazywana Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. Zarząd Klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy zaistniało podejrzenie, że wobec dziecka popełniono przestępstwo, zarząd Klubu sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko Strona | 36 chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy sąd opiekuńczy, jak i ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania – o konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.

5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa w punktach poprzedzających.

KODEKS POSTĘPOWANIA DLA DZIECI

Jako członek klubu piłkarskiego/ uczestnik treningów piłki nożnej/ obozów piłkarskich/ uczestnik innych aktywności klubu piłkarskiego:

1. Wiem, że opiekunowie są odpowiedzialni za moje bezpieczeństwo i dobro od czasu, gdy pod ich opiekę przekazują mnie rodzice lub opiekunowie prawni, dopóki nie wrócę do domu.

2. Muszę zawsze postępować zgodnie z instrukcjami i radami opiekunów.

3. Jeśli z jakiegoś powodu nie chcę podążać za grupą, zapytam opiekuna o pozwolenie i o miejsce, gdzie mogę przebywać. Poinformuję opiekunów, jeżeli jest coś, czego potrzebuję, aby móc wziąć udział w organizowanych zajęciach.

4. Podczas obozów piłkarskich lub wycieczek z noclegiem wiem, że będę dzielić pokój z innymi dziećmi, co wcześniej zostanie uzgodnione. Nie będę spać w żadnym innym pokoju.

5. Będę na czas na wszystkie spotkania i zajęcia, nie będę się spóźniać.

6. Będę przestrzegać zasad dotyczących własnego bezpieczeństwa, w tym: a) nie będę spożywać alkoholu; b) nie będę zażywać narkotyków lub innych substancji odurzających; c) nie będę palić papierosów.

7. Będę przestrzegać zasad bezpieczeństwa podczas ruchu pieszego.

8. Będę przestrzegać zasad bezpieczeństwa na akwenach wodnych, w terenie górskim oraz w każdym innym miejscu, gdzie należy zachować szczególną ostrożność.

9. Poinformuję opiekunów o jakichkolwiek problemach zdrowotnych, zmartwieniach, niepokoju lub obawach dotyczących bezpieczeństwa mojego lub innego dziecka.

10. Będę szanować inne dzieci i pomagać im w pełni uczestniczyć w zajęciach, będąc wzorem do naśladowania. Będę dawać przykład, który obejmuje np. niespożywanie alkoholu, niezażywanie narkotyków i innych używek lub nieużywanie obraźliwego lub innego dyskryminującego języka.

11. Będę szanować prawa, godność i wartość każdego uczestnika oraz innych zaangażowanych osób. 12. Nie będę używać słów i wykonywać gestów prowokujących seksualnie.

13. Nie będę uderzać ani w żaden inny sposób fizycznie atakować, osób biorących udział w zajęciach lub działać w jakikolwiek sposób, który mógłby zawstydzić, upokorzyć, zastraszyć, umniejszyć lub poniżyć inne dzieci.

14. Będę szanować mojego trenera, kolegów z drużyny, drużynę przeciwną, inne dzieci oraz sędziów. 15. Będę grać uczciwie i godnie znosić porażki.

16. Będę informować trenera o wszelkich kontuzjach i stanie zdrowia przed lub w trakcie zajęć.

17. Nie będę znęcać się i nie będę wszczynać bójek czy celowo krzywdzić innych, jak np.: a) Używanie podłych słów by ranić innych lub rozprzestrzeniać plotek na ich

temat; b) Celowe wykluczanie kogoś; c) Używanie mediów społecznościowych w niewłaściwy sposób, np. umieszczanie złośliwych, krzywdzących komentarzy lub zdjęć w celu zranienia lub zasmucenia kogoś; d) Przeklinanie i mówienie brzydko o kimś, do kogoś; e) Walczenie fizycznie i ranienie innych.

18. Będę zgłaszać nękanie, jeżeli zauważę, że zdarza się mnie lub komuś. Biorąc udział w rozgrywkach piłki nożnej, rozumiem że mam prawo: 1. dobrze się bawić i rozwijać swoje umiejętności piłkarskie; 2. czuć się bezpiecznie i szczęśliwie; 3. być chronionym przed złym zachowaniem, ze strony dorosłych lub innych dzieci, które sprawiają, że czuję się niekomfortowo lub smutno; 4. rozmawiać i być wysłuchanym, zwłaszcza jeśli mam obawy lub nie czuję się bezpiecznie; 5. wiedzieć, gdzie udać się po pomoc lub z kim porozmawiać, jeśli jestem przestraszony lub martwię się o coś; 6. być pod opieką, jeśli zdarzy się wypadek lub uraz.

ZAŁĄCZNIK NR 2. KODEKS POSTĘPOWANIA DLA RODZICÓW/OPIEKUNÓW PRAWNYCH Rodzic/opiekun prawny zobowiązuje się przyczyniać do rozwoju bezpiecznej i przyjemnej atmosfery dla dzieci, w szczególności zobowiązuje się:

1. Szanować godność i wartość wszystkich osób biorących udział w wydarzeniu sportowym, bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, tożsamość płciową, poziom umiejętności.

2. Stosować reguły fair play i zachęcać innych do ich przestrzegania.

3. Doceniać wysiłek i uczestnictwo zamiast koncentrować się na wydajności i wynikach;

4. Współpracować i okazywać szacunek wszystkim zaangażowanym w grę.

5. Reagować na każde obraźliwe, niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowanie lub słowa, a także wszelkie formy zastraszania wśród dzieci.

6. Nie umniejszać wysiłków dzieci podczas meczu lub treningu i nie obwiniać dzieci za przegraną. Promować udział dziecka w piłce nożnej dla zabawy.

7. Nie stosować w żadnym wypadku przemocy fizycznej i psychicznej, w tym kar cielesnych.

8. Szanować prywatność dzieci, np. nie wchodzić do szatni bez uzgodnienia.

9. Szanować trenera i jego autorytet sportowy, pomagać mu i współpracować z nim.
10. Szanować sędziego i jego autorytet i nie komentować jego decyzji.
11. Zachowywać się odpowiedzialnie przy linii bocznej i nie używać agresywnego lub obraźliwego języka w stosunku do zawodnika lub innego uczestnika wydarzenia sportowego.
12. Nie publikować zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych, np. na Facebooku lub stronach internetowych, bez zgody zainteresowanych dzieci i ich rodziców. Obejmuje to zamieszczanie komentarzy na portalach społecznościowych, które mogą wyrządzić krzywdę innym.
13. Wyrażać swoje obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci i zgłaszać je trenerowi, koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci lub kierownictwu organizacji.
14. Informować trenerów lub opiekunów o dolegliwościach lub chorobach dziecka, w tym o alergiach pokarmowych, przyjmowanych lekach, czynnikach wpływających na stan zdrowia, które mogą mieć konsekwencje dla funkcjonowania dziecka podczas treningu lub wyjazdu piłkarskiego.
15. Wypełnić i przekazać odpowiednie formularze i zgody dotyczące mojego dziecka i jego udziału w aktywnościach związanych z piłką nożną.
16. Równoważyć potrzebę nadzoru z prawem dzieci do prywatności.
17. Być wyczulonym na wszelkie formy zastraszania lub zagrożenia wynikające z używania telefonów komórkowych przez dzieci do robienia zdjęć, filmów.
18. W razie podejrzenia wystąpienia jakiegokolwiek zachowania niepożądanego wobec dziecka należy niezwłocznie dokonać odpowiedniego zgłoszenia zgodnie z procedurą wynikającą z Polityki Bezpieczeństwa Dzieci.
19. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

20. Każdy rodzic/ opiekun prawny jest zobowiązany do zapoznania się, przestrzegania i stosowania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci oraz stawiania dobra i bezpieczeństwa dzieci ponad wszystko. Rodzice/opiekunowie prawni mają prawo: 1. wiedzieć, że ich dziecko jest bezpieczne i chronione przed wszelkimi formami złych praktyk lub nadużyć; 2. być informowani o wszelkich problemach lub obawach dotyczących ich dziecka; 3. porozmawiać z pracownikami i wyrazić wszelkie obawy dotyczące swojego dziecka;

ZAŁĄCZNIK NR 3. OGÓLNE ZASADY BEZPIECZEŃSTWA ONLINE z uwzględnieniem zasad korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet oraz ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi –

1. Należy zdawać sobie sprawę, że w mediach społecznościowych dodanie osoby jako znajomego lub obserwatora skutkuje możliwością zobaczenia przez nią wszystkiego, co zostało dotychczas opublikowane, chyba że wprowadzone są ograniczenia prywatności. W Internecie nic nie powinno być publikowane bez zgody osób objętych wpisem/zdjęciem/filmem/postem. Przy bezpośrednim komunikowaniu się z dziećmi drogą elektroniczną i publikowaniu komentarzy na portalach społecznościowych należy zwrócić uwagę, czy nie zagrażą dobru dziecka, nie wyrządzą mu krzywdy lub nie naruszają renomy Klubu, związku lub innego podmiotu piłkarskiego.

2. W celu bezpiecznego korzystania z obrazów należy przestrzegać wszelkich zasad wynikających z PBD, w tym m.in: a. W Klubie obowiązuje zakaz robienia zdjęć lub nagrywania filmów w szatni, łazience lub pokojach, w których odbywa się nocleg; b. Obrazy publikowane w mediach społecznościowych nie powinny zawierać danych osobowych, które ułatwiają zidentyfikowanie dziecka (adres, numer telefonu, itp.) c. Dzieci nie mogą być fotografowane w sposób poniżający lub prowokacyjny.

3. Rekomendowanym jest korzystanie z grupowych czatów, wysyłanie zbiorowych maili do rodziców lub za pośrednictwem strony Klubu zamiast stron osobistych, takich jak Facebook. Dzięki temu informacje będą bezpieczne i przejrzyste. Każdy może zobaczyć, co jest uzgodnione i zmniejsza się prawdopodobieństwo, że intencje dorosłego zostaną źle zrozumiane.

4. Wiadomości, zdjęcia lub filmy obraźliwe, dyskryminujące lub o charakterze seksualnym nigdy nie powinny być publikowane w Internecie. Taka publikacja może

powodować pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub dyscyplinarnej. Wszelka komunikacja powinna odbywać się w miarę możliwości za pośrednictwem rodziców lub opiekunów.

5. W przypadku otrzymania wiadomości obraźliwych, dyskryminujących lub o charakterze seksualnym, należy to niezwłocznie zgłosić koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci. Każdy, kto zachowuje się w sposób, który mógłby zostać uznany za nieodpowiedni, w związku z filmowaniem lub fotografowaniem dzieci lub korzystaniem z mediów społecznościowych, powinien zostać zgłoszony. W wielu przypadkach najlepszą odpowiedzią jest brak odpowiedzi, ponieważ takie działanie może tylko eskalować sytuację. Nie należy usuwać wiadomości ani innych materiałów, ponieważ mogą być wykorzystane jako dowody w sprawie.

6. Należy pamiętać, że istnieją szczególne ryzyka związane z używaniem nowych technologii, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa dzieci, w szczególności: a. Dostęp i udostępnianie danych osobowych, b. Udostępnianie lub publikowanie zdjęć lub nagrań bez zgody, c. Przesyłanie treści obraźliwych lub nieodpowiednich, d. Nękanie w sieci (cyberbullying), e. Uwodzenie dziecka przez dorosłych (grooming), f. Zbliżenie w celu wykorzystania seksualnego.

7. Osoby pracujące/ współpracujące z dziećmi zobowiązane są przestrzegać następujących zasad: a. dodać co najmniej dwie inne osoby dorosłe do zamkniętych grup służących komunikacji z dziećmi (np. Whatsapp, Facebook); b. nie publikować na swoich kontach prywatnych w mediach społecznościowych treści niewłaściwych lub naruszających dobra osobiste innych osób, mając na uwadze, że mogą być obserwowani przez dzieci. c. nie angażować się w niewłaściwe korzystanie z mediów społecznościowych, w tym nie wdawać się w prywatne rozmowy z dziećmi w mediach społecznościowych i nigdy nie zamieszczać komentarzy ani nie udostępniać zdjęć i filmów, które mogłyby zagrozić ich dobru lub wyrządzić im krzywdę.

8. Dostęp do Internetu w Klubie. Klub nie umożliwia dzieciom dostępu do Internetu ani na urządzeniach Klubu ani za pośrednictwem sieci Wi-Fi. 9. Klub prowadzi działalność edukacyjną (w tym działalność edukacyjną we współpracy z odpowiednimi organizacjami pozarządowymi i/lub instytucjami) w zakresie ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utwalonymi w innej formie.

**ZAŁĄCZNIK NR 4. FORMULARZ ZGŁOSZENIA INCYDENTU W ZWIĄZKU Z
BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI (NADUŻYCIE WOBEC DZIECKA)** Dane osoby¹

zgłaszającej incydent Imię i nazwisko

_____ Dane kontaktowe, tj. nr telefonu,

adres e-mail _____ Związek osoby zgłaszającej

z Klubem, związkiem lub innym podmiotem piłkarskim np. rodzic dziecka będącego

członkiem klubu piłkarskiego _____ Dane dziecka, imię,

nazwisko, wiek, adres. _____ Dane rodziców,

opiekunów prawnych dziecka – imiona, nazwiska, adres, numer telefonu.

_____ Czy zgłaszasz

bezpośrednie ujawnienie, swoje własne obawy lub obawy zgłoszone przez kogoś

innego? _____ W przypadku zgłaszania obaw

zgłoszonych przez kogoś innego, proszę podać: a) jego/jej imię i nazwisko

_____ b) stanowisko _____ c)

numer telefonu i e-mail _____ Opis incydentu Data i miejsce

wystąpienia _____ Czas trwania

_____ Data, miejsce i okoliczności wykrycia

_____ Rodzaj zgłaszanego nadużycia przemoc fizyczna

wykorzystywanie seksualne przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna

zaniedbanie prześladowanie inne, _____ Forma

zgłaszanego nadużycia kontuzje nacisk na wygraną kontakty fizyczne 1 Może

pozostać anonimowa Strona | 52 bliskie relacje z osobami dorosłymi dyskryminacja

treści obraźliwe kradzież mienia cyberprzemoc inna,

_____ Osoby uczestniczące w

incydencie, tj. osoby dokonujące nadużycia i wobec których nadużycie zostało

dokonane oraz świadkowie zdarzenia: _____

Przebieg incydentu _____ Zachowanie lub

zaobserwowane u dziecka objawy: _____ Szczegóły

rozmowy z dzieckiem/dziećmi jeżeli miały miejsce: _____ Czy

zdarzenia zostało zgłoszone do organów administracji, agencji, innych podmiotów:

Jeżeli tak, do jakich, dane osoby która przyjęła zgłoszenie: _____

Dodatkowe informacje: _____

ZAŁĄCZNIK NR 5. FORMULARZ PRZYJĘCIA ZGŁOSZENIA I PLAN DZIAŁAŃ

NASTĘPCZYCH/ KARTA INTERWENCJI Dane osoby przyjmującej zgłoszenie

incydentu Imię i nazwisko _____ Dane

kontaktowe, tj. nr telefonu, adres e-mail _____

Stanowisko _____ Rodzaj i forma

nadużycia _____ Dodatkowe istotne informacje, np.

okoliczności zgłoszenia incydentu _____ Powzięte działania

_____ Planowane działania

następcze, tj. działania na rzecz włączenia dodatkowych środków ochrony dzieci w

Klubie, związku lub innym podmiocie piłkarskim oraz zmiany w procedurach.

Formularz powinien służyć do oceny skuteczności procedur i procesów

zabezpieczających, wskazania, czy podejmowane działania zapobiegawcze działają

ograniczająco na częstotliwość wystąpienia nadużyć i zmniejszenie krzywdy lub

szkody, a ryzyko jest identyfikowane i minimalizowane. Formularza należy użyć także

jako podstawy do opracowania planu działania w celu poprawy praktyk ochronnych i

monitorowania postępów. Wszelkie zgłoszenia powinny być rejestrowane i

bezpiecznie przechowywane oraz przekazane Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa

dzieci

ZAŁĄCZNIK NR 7. ZAKRES OBOWIĄZKÓW KOORDYNATORA DS. BEZPIECZEŃSTWA DZIECI

Rola Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci jest wszechstronna i obejmuje nie tylko

reagowanie na incydenty, ale również proaktywne działania prewencyjne, edukacyjne

i organizacyjne, mające na celu podnoszenie standardów ochrony dzieci w

środowisku piłkarskim. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci jest odpowiedzialny w

szczegółności za:

1. Pełnienie funkcji osoby kontaktowej w sprawach dotyczących bezpieczeństwa dzieci i utrzymywanie efektywnej komunikacji między różnymi podmiotami zaangażowanymi w ochronę dzieci oraz osoby odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji zgodnie z procedurą PBD.

2. Współpracę z instytucjami i organami w celu wdrażania i utrzymywania standardów bezpieczeństwa dzieci.

3. Raportowanie zgłoszeń dotyczących bezpieczeństwa dzieci do odpowiednich organów wewnętrznych Klubu oraz organów zewnętrznych; wspólnie z zarządem Klubu odpowiada za zgłaszanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego oraz zawiadamianie sądu opiekuńczego.
4. Koordynację, nadzór i wsparcie nad procesem wdrażania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci, powiązanych procedur i wytycznych, w tym reagowania na incydenty.
5. Dbanie o realizację wymogów prawa powszechnego oraz Polityki Bezpieczeństwa Dzieci PZPN w zakresie rekrutacji, zatrudnienia i działalności trenerów, opiekunów i wolontariuszy w programach szkoleniowych, imprezach, wydarzeniach i akcjach z udziałem dzieci i młodzieży w ramach Klubu.
6. Przygotowanie personelu oraz innych zaangażowanych stron do stosowania PBD w tym standardów i procedur bezpieczeństwa dzieci obowiązujących w Klubie w szczególności poprzez regularne szkolenie personelu Klubu, w miarę możliwości zakończonego testem wiedzy ze znajomości zasad ochrony i bezpieczeństwa dzieci. Koordynator zobowiązany jest dokumentować w formie pisemnej wszelkie działania związane z przygotowaniem personelu Klubu do stosowania PBD, a w przypadku przeprowadzenia szkolenia, szkolenie każdorazowo powinno uwzględniać sporządzenie listy obecności osób partycypujących w szkoleniu.
7. Dbanie o odpowiednią reakcję na naruszenia w zakresie bezpieczeństwa dzieci, w tym wskazywanie odpowiednich procedur postępowania i wytycznych w przypadku incydentów oraz realizację planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.
8. Zapewnienie szkoleń z zakresu bezpieczeństwa dzieci oraz wsparcie dla rodziców, dzieci, pracowników, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi. Szkolenia w miarę możliwości powinny zakończyć się testem wiedzy. Koordynator zobowiązany jest dokumentować w formie pisemnej wszelkie działania związane ze szkoleniami z zakresu bezpieczeństwa dzieci. Dokumentacja szkolenia każdorazowo powinna uwzględniać listę obecności osób partycypujących w szkoleniu.
9. Prowadzenie rejestru wszelkich incydentów związanych z dziećmi, w celu zapewnienia odpowiedniej reakcji i prewencji.

10. Należyte dokumentowanie i przechowywanie ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dzieci, zgodnie z zapisami PBD oraz przepisami prawa.

11. Udzielanie doradztwa w sprawach związanych z bezpieczeństwem dzieci.

12. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci odpowiedzialny jest za udostępnianie PBD w formie w niej przewidzianej. Każdorazowo udostępnienie dotyczy zarówno PBD w wersji kompletnej, jak i w wersji skróconej przeznaczonej dla dzieci. Koordynator odpowiada za aktualność udostępnionej PBD

13. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci jest odpowiedzialny za monitorowanie: procesu przestrzegania PBD, aktualności postanowień PBD oraz postępów Klubu w ochronie bezpieczeństwa dzieci.

14. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci zobowiązany jest do regularnej weryfikacji i oceny PBD w celu dostosowania postanowień PBD do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Weryfikacja i ocena są dokonywane co najmniej raz na dwa lata. Koordynator zobowiązany jest również dokonać weryfikacji i oceny PBD każdorazowo po zgłoszonym incydencie i/lub podjętej interwencji. Każdorazowo wnioski z przeprowadzonej weryfikacji i oceny Koordynator dokumentuje w formie pisemnego raportu przedkładanego Zarządowi Klubu.

15. Koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci jest odpowiedzialny za bieżący przegląd i weryfikację PBD pod kątem konieczności aktualizacji jej zapisów oraz sporządzanie w formie pisemnej wytycznych i rekomendacji dotyczących aktualizacji zapisów PBD.